

Juni relata, ostendant mihi arborem prædicamentalem, ubi tales termini
relatis annumerentur. Vel si e. g. Principis genus est persona, dicant
mihi, quomodo persona sit in prædicamento relationis.

XXXVI.

Ut clarius pateat, quomodo moralia comparari debeant cum physi-
cis, aspicamus jura agendi aliquid, que probe conveniunt cum po-
tentiis naturalibus. Sicut enim ventriculus præ cæteris membris, potenti-
am, & quasi. jus habet concoquendi cibum; ita e. g. aliqui è civibus jus
s. potentiam moralem coquendi cerevisiam: nec video, cur potentia ven-
triculi sit ens absolutum, jus braxandi ens relativum.

XXXVII.

Sic quemadmodum pulchritudo corporis refertur ad qualitates
patibiles; cur pulchritudo moralis, que consistit in nobilitate, opu-
lentiâ, aliisq; splendoribus, non referatur ad eam ipsam classem? sic si re-
spectus morales faciunt personas aequales, aut inaequales, cur non sit ma-
xalis Quantitas s. mensura existimationis?

XXXVIII.

Certe cum dicimus, hominem vivere in statu ecclesiastico, poli-
tico, militari &c. imo cum dicimus, civitatem versari in statu belli, aut
pacis, quid designatur aliud, quam locus quidam moralis, in quo
contineantur sive personæ, sive societates.

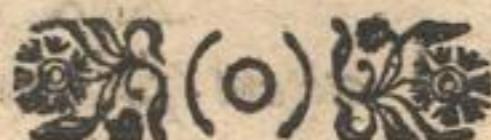
XXXIX.

Equidem Personam h. e. accidentium variorum subjectum referri
ad prædicamentum Substantiæ, eo minus dubitari potest.

XL.

Non errant qui doctrinam de Suppositione tractant libro primo;
neq; contemni possunt, qui eandem reservant usq; ad librum secundum.

Tantum!

Co.